

ה. בלקו"ש ש"פ תצוה אות ב' מביא דברי רש"י (כח, ד) :
"ואפוד - לא שמעתי ולא מצאתי בבריתא פלי' תבניתו" ובהערה
9 שם: "לכאורה כוונתו לבריתא (שע"ד בריתא) דמלאכת
המשכן. - ובבריתא דמלאכת המשכן שלפנינו ליתא ע"ד בגדי
כהונה בכלל". [וכן שם בפנים: "בדוחק גדול י"ל אז דער
רמב"ם האט געהאט דערויף א מקור בדרז"ל (און זיין נוסח
בבריתא דמלאכת המשכן או כיו"ב)].

ולהעיר מתורה שלימה כרך כג במילואים סי' ז - עמ'
קסד מוכיח שלפני הראשונים היה "בריתא דמלאכת בגדי
כהונה" שלא נמצא בידינו, ונזכר בספר ערוגת הבשם לרבינו
אברהם ב"ר עזריאל ח"א עמ' 289.

הת' ברוך אבעלנדר

ה ג ש"פ

ו. בהגדה של פסח עם ליקוטי טעמים ומנהגים (ד"ה מצוה
עלינו לספר) מביא כ"ק אדמו"ר שליט"א תירוצו של אדמו"ר
הזקן לקושית הראשונים למה אין מברכים על סיפור יציאת
מצרים, ותירץ "כי הוא ע"ד שאין מברכין על ברהמ"ז, לברך
ברהמ"ז", וכנראה הכוונה: ההגדה הוא דיבור של ברכה, ואין
מתקנין ברכה לברכה, וכמו שלא תקנו ברכה לברחמ"ז (משיחת
הה"פ תשח"י - שם עמ' קעח).

ולהעיר שגם תירוץ זה מבואר בראשונים, כ"ק אד"ש
בידבור שלפנ"ז מביא כן מא' הראשונים "מפני שכולה ברכה
ושבח, ובפרט שתקנו בה ברכת אשר גאלנו, ואין מתקנין ברכה
לברכה", וכ"כ בשו"ת בשמים ראש - המיוחס להרא"ש (סי' קצו):
"לא יעלה על הדעת לברך על הברכות והשבחות כמו שאין מברכין
שצונו לברך ברהמ"ז וההגדה כולה קלוסי' ושבחו".

(ועל הנ"ל שברכת המזון הוא כולה שבח ראוי לציין
לפסקי הרא"ש מס' ברכות (פ"ז סי' כב) לעניין ברכת הטוב
והמטיב שתיקנו ביבנה כנגד הרוגי ביתר, שקבעה בברכת
המזון, שכולה הודאה).

הנ"ל

ר מ ב"ם

ז. ברמב"ם הל' אבל פי"ד הכ"ה כתב וז"ל: מלך שמת...
ומושיבין ישיבה על קברו שבעה ימים שנאמר וכבוד עשו לו
במותו זה שהושיבו לו ישיבה על קברו ונשיא שמת אין מבטלין
לשיבתו יתר מל' יום עכ"ל. ובכסף משנה כתב ומושיבין...